

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 18. november 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Skaarup (DF).

5. december 2014

Sagsnr. 2014 - 7514

Spørgsmål nr. 46:

”Ministeren bedes redegøre for hovedindholdet i den dom, der er afsagt fra EU-Domstolen i en sag om en rumænsk kvinde, der klagede over, at hun ikke kunne få kontanthjælp i Tyskland. Ministeren bedes herunder redegøre for følgende spørgsmål:

- Vil ministeren redegøre for, om lignende tilfælde i Danmark behandles på samme måde, dvs. at der ikke udbetales kontanthjælp, men i stedet ydes hjælp til en enkeltbillet til hjemlandet, og vil ministeren oplyse, om der her i landet har været tilfælde med udbetaling af kontanthjælp i tilfælde lignende det, som dommen omhandler?
- Vil ministeren redegøre for, om dommens konsekvenser kan udstrækkes til at omfatte andre offentlige ydelser, som fx børnepenge/børnecheck?
- Vil ministeren redegøre for, om regeringen vil anlægge den holdning, at man som EU-borger skal forsørges i det land, man er statsborger i, hvis man kommer i en situation, hvor man er nødt til at søge offentlig hjælp, og ikke i det land, man tilfældigvis måtte befinde sig i og som man er rejst til, for fx at spekulere i en bedre offentlig forsørgelse der?”

Endeligt svar:

Regeringen har den holdning, at man ikke skal kunne rejse rundt i EU med det formål at søge sociale ydelser. Vi har et solidarisk velfærdssamfund i Danmark, som vi skal passe på og bevare. Samtidig lægger regeringen vægt på, at Danmark er en del af et indre marked, hvor der er fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser og arbejdskraft. Og det har vi store fordele af.

Sagen, der omtales i spørgsmålet, vedrørte en rumænsk kvinde, Elisabeta Dano, som senest indrejste i Tyskland i 2010, og som i 2011 og 2012 fik afslag på ansøgning om tildeling af grundsikringsydelser for arbejdssøgende i medfør af den tyske sociallov. Dano var ikke erhvervsaktiv og heller ikke arbejdssøgende. Hun havde gået i skole i Rumænien i 3 år. Hun forstod tysk og kunne udtrykke sig på tysk i enkle vendinger, men havde begrænsede tyske læsefærdigheder og kunne ikke skrive tysk. Hun havde hverken været erhvervsaktiv i Rumænien eller i Tyskland. Hun var alenemor til et lille barn og boede hos sin søster i Tyskland, der forsørgede hende. Det fremgår af sagen, at de tyske myndigheder havde givet hende et bevis for EU-borgers ret til tidsubegrænset ophold. Det fremgår dog samtidig, at den fo-

relæggende ret vurderede, at Danø ikke havde ret til ophold i medfØr af opholdsdirektivet.

I dommen fastslås det, at en medlemsstat har mulighed for at afslå at give sociale ydelser til ikke-erhvervsaktive EU-borgere, der udnytter deres ret til fri bevægelse alene med det formål at opnå social bistand, selv om de ikke råder over tilstrækkelige midler til at kunne gøre krav på en ret til ophold. For så vidt angår adgangen til sociale ydelser kan en EU-borger således kun kræve ret til samme behandling som værtsmedlemsstatens egne statsborgere, hvis den pågældendes ophold overholder betingelserne i opholdsdirektivet.

Ud fra oplysningerne i dommen vil en person i Danos situation ikke have opholdsret i Danmark, fordi den pågældende ikke opfylder opholdsdirektivets betingelser herfor. Da lovligt ophold i Danmark er en betingelse for at kunne få adgang til sociale ydelser som f.eks. kontanthjælp og børnepenge, ville den pågældende således ikke kunne kræve at få sådanne ydelser. Ved modtagelsen af en ansøgning om kontanthjælp har kommunen bl.a. pligt til at sikre sig, at ansøgeren har lovligt ophold i Danmark. I tilfælde af tvivl om en EU-borgers opholdsgrundlag kontakter kommunen Statsforvaltningen for at få afklaret, om den pågældende har lovligt ophold.

Det bemærkes i øvrigt, at udover den grundlæggende betingelse om lovligt ophold, gælder der en række yderligere betingelser for at få adgang til kontanthjælp i Danmark. Det kræves således, at ansøgeren har været udsat for ”en social begivenhed” i form af f.eks. mistet arbejde, sygdom eller samlivsophør. Desuden kræves det, at ansøgeren udnytter sine arbejdsmuligheder, det vil sige står til rådighed for arbejdsmarkedet og står tilmeldt jobcenteret. Ud fra oplysningerne i dommen ville en person i Danos situation ikke umiddelbart opfylde disse betingelser.

Det bemærkes, at det er præciseret i lov om aktiv socialpolitik, at personer og deres familiemedlemmer, som har ret til ophold her i landet i medfØr af de EU-retlige regler om ophold for førstegangsarbejdssøgende, og personer, der har ret til ophold i op til 3 måneder uden administrative betingelser, alene kan få hjælp i forbindelse med hjemrejse.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen